

slag, undtagen netop paa den sidste Halvdeel af § 2.

Med Hensyn til de nu bestaaende Contractsforhold fandt jo den ærede Minister selv, at det var en særegen indgribende Bestemmelse, som findes i Forordningen af 8de Juni 1787, at der skal kunne tages Jord fra en Fæstegaard, medens den er bortfæstet; men naar han finder, at der med Hensyn hertil kan være Noget at forandre, saa seer jeg ikke, at der, i al Fald i § 1, kan være Tale om, at der gjøres nogen Forandring i de bestaaende Contractsforhold; thi Forordningen af 27de Septbr. 1805 giver jo kun den deri nævnte Ret ved Fæstledighed, altsaa under et Tidspunkt, hvor der ikke bestaaer nogen Contract. Med Hensyn til, at Gjerdselv og Løveffjær efter Lovforslaget ikke skulde kunne stilles fra de Gaarde, hvortil de høre, kan jeg heller ikke see, at der derved gjøres nogen Forandring i de nærværende Contractsforhold; thi Gjerdselv og Løveffjær kunne jo ikke stilles fra de vedkommende Steder, saalænge Fæstet varer, og Bestemmelsen i § 2 i dette Punkt. faaer altsaa ingen Anvendelse uden ved Fæstledighed, men saa bestaaer der ingen Contract. Det er altsaa blot med Hensyn til det sidste Punkt af § 2, hvortil der staaer, at Gjerdselv eller Løv ikke skal kunne overdrages Andre end Fæsterne selv, at den ærede Ministers Bemærkning om det Hensyn, der maa tages til bestaaende Contractsforhold, kan komme til Anvendelse.

Men det er heller ikke Forslagsstillerne nok, at det bliver bestemt, at Fæstjord kun med vedkommende Fæsters Samtykke skal kunne indtages til Skovs Fredning, thi vi gaae ud fra, at der haade paa den her omhandlede Maade og ad den Vej, jeg før nævnte, nemlig ved Bevilling i Anledning af Hovoriets Ophævelse, allerede er unddraget alt, for meget Fæstjord fra Bondestandens Brug, og at det derfor er nødvendigt at standse yderligere Borttagelse af Fæstjord. Det kan derfor i det Almindeliges Interesse ikke være tilstræk-

keligt, at den paagældende enkelte Fæster bringes til enten gratis eller for Betaling at indrømme, at for hans Vedkommende maa Jorden tages fra. Det er ikke nok; den almindelige Betragtning maa være, at der overhovedet ikke maa borttages mere Fæstjord, fordi der allerede paa den Maade er gaaet Formeget bort; selv altsaa om det blev bestemt, at Fæsternes Samtykke skulde erhverves, maatte jeg for mit Vedkommende være imod, at Lovven, saaledes modificeret, blev bestaaende, naar jeg kun i mindste Maade formaaede at faae den hævet.

Den ærede Minister sagde, at det var overordenlig sselbent, at denne Lovbestemmelse af 1787 kom til Anvendelse. Nu har den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) allerede nævnt to saadanne Tilfælde, der have fundet Sted alene paa Godser i Sorø Amt, og jeg skal endvidere anføre, at paa Hindsgavl i Thyen er noget lignende for netop i denne Tid, og der har man den Curieuftiet, at da denne Deel af Fæsternes Jordlodder nu skal tages fra dem og sættes i særskilt Hartkorn for at fradrages det samlede Hartkorn, hvoraf de hidtil have svaret fuld Afgift, saa sætter man, for at de ikke skulle faae formeget Afslag, Jorden, der borttages, til Taxten 1, saa at de af deres øvrige Hartkorn komme til at svare samme Afgift, som de tidligere have svaret, alene med Afdrag af den Afgift, som denne ringe Taxtansættelse kan beløbe sig til. Efter samtlige paa den Egn til Bondestanden Hørendes Mening er det ikke en retfærdig Ansættelse. Jeg skulde ogsaa sille, hvis der ikke for Dieblisset i Viborg Amt er et lignende Tilfælde; naar den ærede Minister altsaa har meent, at der kun er to Tilfælde, hvortil denne Lovbestemmelse er kommen til Anvendelse, saa viser dette sig saaledes at være urigtigt, idet der idetmindste er 4. Om der er flere, skal jeg ikke kunne sige.

Efter hvad der er anført af to ærede andre Talere, skal jeg ikke udtale mig videre for Dieblisset.